

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

Пилипенко Н.В.

Актуальність проблеми. Стан сучасної освіти і тенденції розвитку суспільства вимагають нових системно організованих підходів до розвитку освітнього середовища. Особистісно орієнтований підхід в освітньому процесі допомагає забезпечити інтерактивні методи навчання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проаналізувавши дослідження вчених, можемо зробити висновок, поняття «активні методи» з'явилося у вітчизняній і зарубіжній педагогіці в 20-30-х роках ХХ століття. Подальший розвиток «активні методи» набувають в кінці 50-х – початку 60-х років ХХ ст. в роботах Е. Голанта, який запропонував розділяти методи навчання на «пасивні» і «активні». У 70-х роках ХХ ст. «активні методи» увійшли в класифікації методів освіти і почали широко впроваджуватися в систему освіти. Їх розробка пов'язана з працями В. Сухомлинського, Ш. Амонашвілі, В. Шаталова, Є. Ільїна. Це стало основою для виникнення теорії і практики розвивального навчання.

Мета дослідження – проаналізувати використання інтерактивних методів навчання у новій українській школі.

Виклад основного матеріалу. Інтерактивні методи навчання – система правил організації продуктивної взаємодії учнів між собою і з учителем у формі освітніх, ділових, рольових ігор, дискусій, при якому відбувається освоєння нового досвіду і отримання нових знань. Інтерактивні методи дозволяють вирішити наступні завдання: 1) активне включення кожного учня в процес засвоєння освітнього матеріалу; 2) підвищення пізнавальної мотивації; 3) навчання навичкам успішного спілкування (вміння слухати і чути один одного, вибудовувати діалог, задавати питання на розуміння); 4) розвиток навичок самостійної освітньої діяльності: визначення провідних і

проміжних завдань, вміння передбачати наслідки свого вибору, його об'єктивна оцінка; 5) виховання лідерських якостей; 6) уміння працювати з командою та в команді; 7) приймати на себе відповідальність за спільну і власну діяльність із досягнення результатів.

Сутність інтерактивного навчання полягає в тому, що освітній процес організований таким чином, що всі учні залучаються до процесу пізнання, мають можливість розуміти та рефлексувати. Спільна діяльність учнів у процесі пізнання, освоєння освітнього матеріалу означає, що кожен вносить свій індивідуальний внесок, йде обмін знаннями, ідеями, способами діяльності, які відбуваються в атмосфері доброзичливості і взаємної підтримки, що дозволяє не тільки отримувати пізнання нових знань, а й розвивати саму пізнавальну діяльність.

Даний вид навчання характеризують наступними рисами: 1) взаємодія учнів між собою і викладачем (безпосередньо або опосередковано); 2) процес спілкування «на рівних», у якому всі учасники спілкування зацікавлені в ньому та готові обмінюватися інформацією, висловлювати свої ідеї та рішення, обговорювати проблеми та відстоювати свою точку зору; 3) навчання «реальності», тобто навчання, засноване на реальних проблемах і ситуаціях навколишньої дійсності.

Доцільність застосування інтерактивних форм навчання в Новій українській школі визначається завданнями уроку загалом і його етапів окремо. Цілепокладання та постановка освітніх завдань створюють умови та можливості для використання деяких методів інтерактивного навчання – освітніх, заснованих на спілкуванні та взаємодії учнів на уроках, яка має вибірковий і короткостроковий характер. Важливою умовою використання методів інтерактивного навчання є ступінь ефективності застосування методів, виправданість їх вибору в організації уроку.

Під час педагогічної практики здобувачі вищої освіти у закладах середньої освіти використовують багато методів та видів інтерактивного навчання таких, як: роботу в статичних парах і парах змінного складу; роботу

в групах, яка дозволяє підвищити успішність учнів і рівень самоповаги, зміцнити дружні відносини між дітьми, показати цінність взаємодопомоги; метод відтворення інформації, який в іншій формі допомагає учням засвоювати та розуміти інформацію (наприклад, прослухавши розповідь, зобразити її у малюнках).

Також, здобувачі освіти використовують наступні інтерактивні методи та форми роботи: гра, метод проектів, інтерактивна екскурсія, заочна подорож, мозковий штурм, кейс-метод, метод акваріуму, мікрофон; застосовують електронні підручники, аудіоматеріали, відеоматеріали, інтерактивні дошки, комп'ютери, ноутбуки, телевізори, проектори.

Висновки. Отже, інтерактивне навчання – це спеціальна форма організації пізнавальної діяльності. Вона має на увазі цілком конкретні і прогнозовані цілі, однією з яких є створення комфортних умов освіти у Новій українській школі, тобто умов, при яких учень відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність, що робить продуктивним сам процес освіти. Сутність інтерактивного навчання полягає в такій організації освітнього процесу, при якій всі учні виявляються залученими до процесу. Отже, використання інтерактивних методів навчання на уроках у Новій українській школі дозволяють надати матеріал в доступній, цікавій, яскравій та образній формі, сприяють кращому засвоєнню знань, викликають інтерес до пізнання, формують комунікативну, особистісну, соціальну, інтелектуальну компетенції.

Джерела

1. Баханов К.О. Інноваційні системи, технології та моделі навчання історії в школі : монографія . Запоріжжя : Просвіта, 2000. 160 с.
2. Біда О.А. Інтерактивні технології навчання в початковій школі: навч. посіб. Умань : РВЦ «Софія». 2007. 212 с.
3. Комар О.А. Навчання школярів за інтерактивними методами. Рідна школа. 2006. № 5. С. 57-60.